

АГРАРІЇ НЕ ЗБАВЛЯЮТЬ ТЕМПІВ У ЗБИРАННІ ВРОЖАЮ

Кількість жнивних «обертів» не зменшується, адже жовтень – пора, коли аграрії продовжують збирати пізні зернові культури – сою, соняшник, кукурудзу. Практично в усіх кластерах компанії обмолот сої та соняшника досяг завершального етапу, а збирання кукурудзи наби-

рає все ширшого розмаху. Про це розповідає генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк:

– Площі під кукурудзу відводили всі кластери нашої компанії. Нині на цих полях працюють комбайни. На лідерських позиціях у збиранні кукурудзи – кластер «Товтри».

Крім того, три кластери компанії – «Товтри», «Хмельницький», «Центральний» – продовжують копати цукровий буряк. З полів вже вивезено більше половини врожаю.

А кластер «Полісся» завершує збирання гарбу-

зів, насіння яких переробляють на Михнівському заводі. Цьогорічний результат спонукає нас розширювати площі під цю культуру, тим паче, що наша продукція має високий попит у Європі.

На початку жовтня всі кластери компанії «VITAGRO» вже звітували про завершення посіву озимого ріпаку, озимої пшениці, а «Полісся» та «Волинь» посіяли ще й озиме жито. І, зрозуміло, на всіх територіях, де працює компанія, велися роботи з підготовки ґрунту для весняного посіву. Вони тривають і зараз.

Та, якщо для збирання цукрових буряків, кукурудзи сухі жовтневі дні дуже сприятливі, то для посівів озимих культур і для належної підготовки ґрунту до весни потрібна волога, – додає Петро Петрович. – У багатьох випадках аграрії залежні від кліматичних умов і примх природи, проте ми ніколи не здаємося перед труднощами. Навпаки, вони загартовують, додають практичного досвіду, змушують шукати шляхи розв'язання проблем. Переконали, усі етапи завершальної жнивної кампанії «VITAGRO» пройде з честю.

АКТУАЛЬНО

ЧОМУ ЗРОСТАЄ ЦІНА НА ГАЗ?

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ СЕРГІЙ ЛАБАЗЮК НАЗВАВ ОСНОВНІ ПРИЧИНИ СТІМКОГО ЗРОСТАННЯ ЦІНИ НА ГАЗ

Однією з причин стрімкого зростання цін на газ у Європі є температурні коливання, запуск «Північного потоку-2» неефективне планування та відновлення світової економіки після пандемії. Про це в телеефірі заявив народний депутат України, член депутатської групи «Партія «За майбутнє» Сергій Лабазюк.

На переконання парламентаря, холодна зима й аномальне літо

зробили свій «внесок» у цінову політику. Через підвищену потребу у використанні енергетики багаторічні запаси газу просто вичерпалися, що й призвело до дефіциту блакитного палива в Європі.

Крім того, Росія незадовго до запуску «Північного потоку-2» почала маніпулювати цінами в Європі, адже її мета – оминати сертифікацію газопроводу за єв-

ропейськими стандартами та в найшвидші терміни запуснути трубопровід.

Не варто відкидати ще один вагомий фактор – відновлення економіки в Китаї після пандемії, зазначає Сергій Лабазюк.

Продовження на стор. 2

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

РОЗВИТОК

ЕФЕКТИВНЕ ПАРТНЕРСТВО – ЗАПОРУКА УСПІХУ

стор.2

СПІПРАЦЯ

З НОВОЮ АПАРАТУРОЮ – ШИРШІ МОЖЛИВОСТІ

стор.3

ПАТРІОТИ

МОМЕНТИ, ЩО ПОДОВЖУЮТЬ ЖИТТЯ

стор.5

ДЕНЬ СЕЛА

ЖИВУТЬ ХЛІБОРОБСЬКІ ТРАДИЦІЇ

стор.6

АКЦІЇ

ПОСАДИ СВОЄ ДЕРЕВО

стор.8

Закінчення. Початок на стор. 1

ЧОМУ ЗРОСТАЄ ЦІНА НА ГАЗ?

Залежна від енергоносіїв країна закуповує і вугілля, і скраплений газ, створюючи, зрозуміло, попит на світовому ринку. «Температурні коливання, запуск «Північного потоку-2», неефективне планування та відновлення світової економіки після пандемії якраз і спричинили ситуацію, яку зараз спостерігаємо. Ціна на газ в Європі маніпулятивно «перегріта»! На мою думку та думку багатьох експертів, на жаль, вона лише зростатиме. Важко оцінити - наскільки. Як мінімум, до запуску «Північного потоку-2» ціна може підвищуватися», - спрогнозував народний депутат.

На жаль, газ і енергоресурси є вагомими факторами ціноутворення на продукти харчування. А швидко підготуватися до різких світових коливань цін на блакитне паливо неможливо.

На переконання Сергія Лабазюка, Україні необхідно рухатися у напрямку енергозбереження за рахунок нових сучасних технологій і альтернативних джерел енергетики, залучаючи інвестиції – причому, не лише зовнішні фінансові ресурси, але і внутрішні.

ЩЕДРІСТЬ ОСІНЬОГО ПОЛЯ

24 ЖОВТНЯ КЛАСТЕР «ТОВТРИ» РОЗПОЧАВ ОБМОЛОТ КУКУРУДЗИ І ВЖЕ ВЕДЕ ЛІДЕРСТВО СЕРЕД ІНШИХ КЛАСТЕРІВ ЯК ЗА ТЕМПАМИ ЗБИРАННЯ, ТАК І ЗА ВРОЖАЙНІСТЮ КУЛЬТУРИ.

- На кукурудзяних полях працюють п'ять комбайнів. Погода сприятлива, і наші працівники стараються, щоб кожен день був результативним, - розповідає керівник кластеру Анатолій Степчук. - Однією злагодженою командою працюють вони на всіх етапах жнив - від поля до прийому зерна.

Так само організовано та добросовісно виконують свою роботу всі, хто задіяний на збиранні цукрових буряків. Оперативно вивозимо врожай.

І водночас готуємо ґрунт під весняний посів: проводимо глибоке рихлення, дискування, - додає Анатолій Іванович. - Комплекс осінніх робіт ведеться згідно з планом.

Про це говорить і керівник кластеру «Хмельницький» Віктор Басистюк.

- Саме на території, де працює наш кластер, відвели найбільші площі під цукровий буряк. І тому кожен день намагаємося використати сповна, для ефективного результату, - розповідає Віктор Тимофійович. - І з кластером «Товтри», і з кластером «Центральний», які теж збирають цукровий буряк, ми наче проводимо негласне змагання на першість. І, звісно, прагнемо продемонструвати якомога кращі результати.

Змагаються кластери і у показниках врожайності кукурудзи. Для кого кукурудзяне поле буде особливо щедрим, покаже завершення жнив. А нині осінньо-польові роботи тривають.

ЕФЕКТИВНЕ ПАРТНЕРСТВО – ЗАПОРУКА УСПІХУ

У ПЛАНАХ - ПОДАЛЬШИЙ РОЗВИТОК

З нагоди Дня працівників харчової промисловості вітання приймав і колектив олійно-пресового виробництва Групи компаній «VITAGRO». Кожен рік демонструє стрімкий розвиток підприємства, нові досягнення, які дозволяють посісти гідне місце серед виробників України та зарубіжжя.

І плани у колективу, як запевняє керівник олійно-пресового виробництва Ілля Крохмальов, амбітні та далекоглядні, плани, спрямовані на подальший розвиток.

Група компаній «VITAGRO» - один із лідерів у галузі свинарства. Проте успіхи, яких вдалося досягти в розвитку галузі, спонукають втілювати нові ідеї, запозичати досвід зарубіжних партнерів і досягати нових цілей задля продовольчої безпеки країни. Нещодавно фахівці галузі свинарства, які працюють в компанії «VITAGRO», мали можливість зустрітися з представниками провідних данських компаній, які спеціалізуються на розвитку свинарства. У сучасних конкурентних умовах надзвичайно важливо бути обізнаним з інноваційними технологіями, швидко адаптуватися до змін на сільськогосподарському ринку.

Зустріч із зарубіжними гостями, спілкування з колегами стали цікавими і корисними, а також сприяли народженню нових ідей і стратегічних планів.

Керівництво Групи компаній «VITAGRO» висловлює вдячність Посольству Данії в Україні, Данській аграрній раді й Асоціації «Свинарі України» за можливість обмінятися цінним досвідом та налагодити ефективне партнерство.

ДУЖЕ ВАЖЛИВА ПІДТРИМКА

Думаю, багато моїх колег можуть по-доброму заздрити співпраці, яка склалася між нашим старостинським округом і Групою компаній «VITAGRO». Бо ж підтримка, яку відчуваємо з боку компанії, для нас дуже важлива. Так, до прикладу, в цьому році для дитсадка «Білочка» у Шарівці компанія «VITAGRO» придбала жарову шафу та механічну витяжку, а на ігровому майданчику встановили дитячу гірку. Отримала подарунок – лазерний принтер, і місцева школа. Колективи цих закладів надзвичайно вдячні за те, що їхнє прохання не залишилося поза увагою.

Шарівка – спортивне село, і коло любителів займатися фізкультурою, спортом постійно розширюється. Тож для спортивної секції з волейболу, що працює при сільському Будинку культури, «VITAGRO»

закупила м'ячі та волейбольну сітку. А для місцевої футбольної команди компанія придбала форму і футбольні м'ячі.

Крім того, для потреб медичної амбулаторії наші надійні партнери закупили й встановили жалюзі.

Долучається «VITAGRO» і до організації святкувань. Коли відзначали День села, то компанія надала фінансову допомогу на його проведення та вручила грошовий сертифікат для дитячої музичної школи. Під час урочистостей до Дня захисників і захисниць України подарунки від «VITAGRO» отримали 28 учасників бойових дій на сході країни.

Маю згадати, що відчуваємо допомогу «VITAGRO» під час ремонтів нашої водомережі. Неодноразово у ній ставалися прориви, і компанія у цих випадках завжди надавала екскаватор для робіт з усунення пошкоджень.

Зараз ведемо перемовини, щоб допомогла Група компаній «VITAGRO» в ремонті приміщення дитячої музичної школи, яке вкрилося тріщинами. До того ж, компанія допомагає закупити будівельні матеріали для встановлення загорожі навколо будівлі костелу.

Загалом у багатьох потребах, які з'являються в нашій громаді, звертаємося до Групи компаній «VITAGRO», яка неодноразово демонструвала свою готовність прийти на виступ, підтримати ініціативу та поліпшити життя людей.

*Володимир Завацький,
староста села Шарівка*

З НОВОЮ АПАРАТУРОЮ - ШИРШІ МОЖЛИВОСТІ

Отримуючи чисельні вітання з нагоди Дня працівників освіти, педагогічний колектив Рихтівської гімназії у Кам'янець-Подільському районі на чолі з директором закладу Володимиром Данилюком висловили подяку своїм надійним партнерам, які сприяють, аби цей заклад міг належно працювати та розвиватися.

- Вже не один рік ми тісно співпрацюємо з Групою компаній «VITAGRO». Саме компанія допомогла розпочати свого часу ремонтні із заміни дверей, вікон на металопластикові, які добре зберігають тепло. За свої кошти ми б, звичайно, не змогли виконати ці роботи, - розповідає Володимир Вікторович. - Ця допомога триває і тепер. Нещодавно провели заміри ще шести вікон, які будуть замінені в приміщенні завдяки сприянню компанії «VITAGRO».

Неодноразово допомагали нам у придбанні спортивного інвентарю. А не так давно ми отримали в подарунок дуже важливу для нас річ, про яку довго мріяли – сучасний музичний центр з підсилювачами та радіомікрофоном. Зможемо використовувати цю апаратуру під час лінійок, проведення конкурсів, змагань, під час різних урочистих заходів, - додає директор закладу. - Закінчатися карантинні обмеження і ми зможемо випробувати її. Нова апаратура відкриває ширші можливості в навчальному процесі та культурному житті нашої гімназії, - наголошує Володимир Данилюк.

ІДУТЬ НАЗУСТРІЧ ГРОМАДІ

- Ми спільно обговорюємо важливі для сільських територій питання, спільно відзначаємо, куди насамперед варто спрямовувати кошти, - каже Богуслав Степанович. - «VITAGRO» - компанія, яка думає не лише про те, як вчасно розрахуватися з пайовиками за оренду землі, а й про те, як допомогти в соціально-культурному розвитку сіл, про те, щоб підтримати заклади соціальної сфери. Недаремно компанію «VITAGRO» ставлять у

ТАК ХАРАКТЕРИЗУЄ СПІВПРАЦЮ З ГРУПОЮ КОМПАНІЙ «VITAGRO» СТАРОСТА СЕЛА СЕСТРЯТИН НА РАДИВИЛІВЩИНІ БОГУСЛАВ ЧОРНОБАЙ.

приклад іншим інвесторам, які працюють у селах територіальної громади.

Соціальна відповідальність – це ознака компанії «VITAGRO». І наш старостинський округ зміг у цьому переконалися, - продовжує керівник. - «VITAGRO» активно долучилася до робіт із буріння свердловини на місцевому кладовищі. Звернулися ми також з проханням, що в нашу школу для навчального процесу потрібен сучасний телевізор. І вже невдовзі отримали цей подарунок.

Плануємо замінити вікна у приміщенні ФАП, і компанія висловлює готовність допомогти.

Приємно, що «VITAGRO» з увагою ставиться до своїх пайовиків, до старожилів, ветеранів праці, які віддали немало сил для рідного

села. Їх вшанувала компанія під час урочистостей до Дня села Сестрятин. Люди отримали грамоти, подарунки і до організації свята також долучився наш інвестор. Життєво важливі питання завжди в полі зору і старостату, і компанії, адже ми працюємо однією командою, - додає Богуслав Чорнобай.

ШКОЛА ЗАБЕЗПЕЧЕНА ТЕПЛОМ

Тепло і затишок – невід'ємна умова в забезпеченні якісного навчального процесу. На жаль, тривалий час через неполадки в системі опалення учні нашої школи змушені були навчатися у верхньому одязі. Некомфортно в стінах школи в холодну пору почувалися, звісно, і вчителі.

Хтозна, скільки б іще довелося нам бути заручниками цієї прикрої ситуації, якби не допомога Групи компаній «VITAGRO». Компанія, яка приділяє чимало уваги освітнім закладам, розв'язала й нашу проблему. «VITAGRO» придбала для нашої школи твердопаливний котел вартістю 142 тисячі гривень. Котел вже встановлено, і завгосп Руслан Ткачук (на фото) запевняє, що теплом наш заклад буде забезпечений весь опалювальний сезон, без перебоїв.

Нині в приміщенні школи досить комфортно, адже ми не потерпаємо від холоду. Наша щира вдячність за це Групі компаній «VITAGRO» і

генеральному директору Петру Лабазюку. Нехай добро, дароване людям, повертається до вас сторінцею.

*З повагою
адміністрація Мильчанської ЗОШ І-ІІІ ст.,
вчителі, батьки, учні*

ПОДЯКА МУЖНІМ ЗАХИСНИКАМ

У День захисників і захисниць України, Покрови Пресвятої Богородиці Група компаній «VITAGRO» привітала своїх працівників, які брали участь в зоні АТО/ООС.

«Ми вклоняємося кожному захиснику, який відстоює незалежність України. Пишаємося мужніми хлопцями, які, виконавши свій громадянський обов'язок, сьогодні працюють у компанії «VITAGRO».

Дякуємо за відданість Україні, нашому народу. Щиро бажаємо вам і вашим сім'ям міцного здоров'я, добра, миру. Нехай завжди оберігає вас Покров Пресвя-

тої Богородиці. Слава нашим Героям!»

З таким привітанням звернувся до захисників генеральний директор Групи компаній «VITAGRO» Петро Лабазюк.

Урочистості з нагоди свята відбулися в кожному з кластерів компанії, де вшанували Героїв неоголошеної війни на сході України.

Представники Групи компаній «VITAGRO» завітали й до помешкань учасників АТО, які проживають на території, де веде свою діяльність компанія. Їм вони висловили свою щирю подяку за мужність, героїзм, самовідданість. Без сумніву, ці люди – гордість України.

ІЗ ПОБАЖАННЯМ МИРУ

Коли після закінчення школи в рідному Гвардійському Денис Зелінський мав обирати свій подальший шлях, то це стало для нього надзвичайно складним завданням. Хлопець не міг визначитися, що манить його більше: професія військового чи історичний факультет вишу. З одного боку, Денису завжди імпонувала дисциплінованість, а мужність, спритність хлопців у військовій формі викликали у нього захоплення. З іншого – зануритися в глибини історії, відкрити для себе незвідане і простежити зв'язок поколінь – це неймовірно цікаво, це може стати справою його життя, думав на порозі свого вибору випускник школи.

Історія взяла гору. І Денис Зелінський успішно вступив на історичний факультет Кам'янець-Подільського національного університету імені Огієнка. Та вже через два роки перевівся на заочне навчання.

Події, які сколихнули всю країну, не залишили байдужим і його. Денис Зелінський став активним учасником Майдану, а за тим вирішив піти на військову службу за контрактом. І вже у складі Національної гвардії, разом з іншими хмельничанами, потрапив на схід, у зону антитерористичної операції.

– Ми несли службу на блокпостах і опорних пунктах, в 15 кілометрах від селища Щастя, це – друга лінія оборони, – розповідає Денис. – У таких ось непростих ситуаціях, в гарячих точках, думаю, якраз і розкривається талант військового і водночас приходить усвідомлення, наскільки серйозною, відповідальною, важкою є військова служба. І кожен, хто обирає цей шлях, повинен бути готовим до таких випробувань.

П'ять років за контрактною службою залишилися позаду і, як справжній чоловік, Денис замислюється над матеріальним забезпеченням своєї сім'ї. Разом з дружиною Вікторією їдуть у Чехію, де Денис почав працювати на авіазаводі.

– Час від часу в своєму житті треба щось змінювати, шукати нове, цікавіше, краще. Принаймні, це спонукає тебе до активності, до досягнення цілей, – каже він. – Та через якийсь час ми вирішили повернутися додому. Вікторія має педагогічну освіту, тому влаштувалася на роботу в школу. Я також шукав місце для працевлаштування. Ось тоді і підказали знайомі звернутися в компанію «VITAGRO».

Скажу відверто, я й не думав, що в нашому Гвардійському може вести діяльність потужне підприємство, що в селі можна заробити гідну зарплату. Тепер, коли працюю в колективі, переконався, що це й справді можливо, – ділиться думками співрозмовник. – Мене приємно вразила дружелюбність моїх колег і те, що в колективі панує взаємовиручка, підтримка.

За допомогою колег швидко опанував нові для себе обов'язки, працюю диспетчером, контролюю роботу транспорту.

Тут зустрів хлопців, які також проходили службу в АТО. І ми усі отримали подарунки від компанії в День захисників і захисниць України. Така увага, звісно, дуже приємна. І нехай усі побажання миру, добра, які почули в той день, пошвидше справдіться. Нехай наші люди будуть щасливі в своєму рідному краї.

МОМЕНТИ, ЩО ПОДОВЖУЮТЬ ЖИТТЯ

КОЛИ АНАТОЛІЙ ДЯЧУК ПРОХОДИВ СТРОКОВУ АРМІЙСЬКУ СЛУЖБУ, ТО НЕ ОДИН ІЗ МОЛОДИХ СОЛДАТІВ ЗАЗДРИВ ТОМУ, ЩО АНАТОЛІЙ ЗАЩОРАЗ ОТРИМУЄ ЛИСТИ ВІД СВОЄЇ ДІВЧИНИ. У ПЕРІОД СЛУЖБИ ВОНИ Є ОСОБЛИВОЮ ТА НАДІЙНОЮ ПІДТРИМКОЮ, СВІДЧЕННЯМ, ЩО НА ТЕБЕ ЧЕКАЮТЬ.

Ті листи, які давали йому велику надію на краще, Анатолій зберігає й досі. Для нього вони – оберіг і своєрідна сімейна реліквія. Бо ж Оксана дочекалася його з армії і погодилася стати дружиною. Їхнє знайомство відбулося ще у школі, коли Анатолій, після закінчення восьмирічки у Завадинцях, почав навчатися у Михнівській середній школі. Шкільна дружба переросла у високе почуття, яке їхня сім'я зберігає й тепер.

- У мене найкраща дружина, найкращі діти та онуки. Вони для мене – найбільша радість у житті. Дружина – Оксана Анатоліївна – працює вчителем хімії та біології у нашій Михнівській школі. Син з сім'єю проживають у Києві. А донька, її чоловік, який працює водієм у Групі компаній «VITAGRO», двоє онучат – разом з нами. Невдовзі чекаємо на поповнення, на ще одного онука, - розповідає Анатолій Миколайович. - І я дуже хочу діждатися часу, коли зможу разом з усіма онуками сходити на риболовлю. Хоч і не часто випадає така нагода, а посидіти з вудкою на ставку люблю. Тоді відпочиваєш душею, забуваєш про всі клопоти. Природа завжди добре впливає на людину. Найуспішніша моя риболовля – шука вагою три кілограми, тому й запам'ятав цей улов. Може, колись іще так пощастить, - сміється він.

За характером Анатолій Дячук веселий і добродушний. Любить спілкування, гумор, пісню. До речі, і він, і його рідна сестра та брат мають напрочуд гарний голос, що передався їм від мами. Якщо збираються разом, то обов'язково співають, та так, що заслухаєшся.

А в 2014-ому вся велика родина зібралася перед відправленням Анатолія на схід. Не передати словами переживань, які відчував кожен з них. Та надзвичайно сильною була і їхня підтримка найріднішої людини.

У складі Хмельницької автосанітарної роти, що була підпорядкована Вінницькому військовому госпіталю, Анатолій Дячук вирушив на Луганщину. Рік у зоні АТО був найскладнішим у його житті.

- Найстрашнішим особисто для мене були не вибухи, не стрілянина. Надзвичайно важко було бачити хлопців, яких ми доставляли у госпіталь, і які стікали кров'ю від ран... Про це важко говорити. Про це не хочеться згадувати. Але ті страшні дні все одно спливають перед очима. Всі, хто побував у зоні АТО, зна-

ють справжню ціну миру, - каже Анатолій Миколайович.

Він з радістю повернувся до мирного життя. Продовжив працювати трактористом у Групі компаній «VITAGRO».

- З 1994 року я постійно працюю в нашому господарстві. Разом зі мною залишилися тут Віктор Бондарук, Віктор Білоус, Олександр Білоус. Надійні хлопці, з якими, як кажуть, можна йти в розвідку. А моїм напарником, в одному екіпажі, працює рідний брат Юрій. На нього можу покластися і в ньому впевнений, як у собі. У нашій команді – всі роботящі, всі відповідальні.

Анатолій Миколайович з великою вдячністю згадує нещодавні урочистості з нагоди Дня захисників і захисниць України, коли отримував, як і інші учасники АТО, привітання та подарунки від представників компанії «VITAGRO». Добре слово, вшанування тих, хто пройшов пекло цієї війни, каже, сприймаються по-особливому.

Водночас розповів і про їхнє родинне свято, до якого готуються вже тепер. 10 листопада виповниться 30 років спільного сімейного життя з дружиною Оксаною.

- Такі дати треба відзначати. Бо збираються найрідніші, приходять друзі, добрі люди, і ці приємні моменти, думаю, подовжують наше життя.

Приїздить і ви, - каже Анатолій Миколайович. - Почуйте наші пісні. І обов'язково заспіваємо мою улюблену «Смереку».

НАЙКРАЩІ ЛІКИ - ЛЮБОВ І ПІКЛУВАННЯ

Не один раз і жителі села Пахутинці, і жителі села Копачівка наголошували, що Людмилу Шпортак сприймають, як рідну людину. Це й не дивно, адже Людмила – фельдшер у їхніх селах. До неї звертаються за допомогою чи то вдень, чи вночі, чи у вихідні, або ж святкові дні. Хвороба не питає, коли прийти, тож у такі моменти фельдшер – на вагу золота.

Люди з острахом згадують період, коли село залишилося без фельдшера. Коли ж Людмилі Шпортак запропонували цю дуже відповідальну посаду, і вона дала згоду, наче важкий

нилося навесні два роки.

- На щастя, в Пахутинцях є дитячий садочок. Його допомогла відкрити Група компаній «VITAGRO». Приміщення старої школи довгий час пустувало. А потім тут провели капітальний ремонт і тепер маємо дуже гарний дитсадок. Ми спокійні, що дітки – під наглядом, що вони звикають до колективу, розвиваються. Усі без винятку батьки вдячні, що небайдужі люди згуртувалися і створили такий необхідний для села заклад.

Загалом для наших сіл компанія «VITAGRO» робить чимало корисних

тягар упав з душі, бо відтоді стала першим радником, помічником у боротьбі з недугами.

- Понад 400 жителів живе у цих двох селах, і я намагаюся вчасно прийти на допомогу. Відчуваю велику відповідальність, бо ж люди довіряють мені як спеціалісту, - розповідає Людмила. - Проводжу й профілактичні бесіди, адже відомо, що кожную хворобу легше попередити, ніж лікувати. За здоров'я сільських жителів я й справді переживаю.

Людмила Шпортак і сама проживає в селі. Разом з чоловіком виховують двох донечок. Молодшій випов-

справ, - продовжує розповідь фельдшерка. - І пайовики завжди мають до кого звернутися в разі якихось потреб. Спілкуюся з людьми на своїй ділянці і чую про компанію лише позитивні відгуки. Знаю, що кожен заклад соціальної сфери, сільські жителі можуть розраховувати на підтримку компанії.

А ще я хочу нагадати кожному, що найкращі ліки – це любов, турбота, увага. Тому нехай вони будуть першими і головними у житті кожного з нас, - додає фельдшерка Людмила Шпортак.

ГОСТИНЦІ ДЛЯ ВОЇНІВ

Вже не один рік поспіль Група компаній «VITAGRO» відправляє на схід продукти харчування, речі для наших воїнів-захисників. Ось і тепер зібрали гостинці та передали капелану Володимиру з села Івахнівці, який доставить їх для воїнів, які нині захищають кордони України та ціною власного життя відстоюють мир.

ЖИВУТЬ ХЛІБОРОБСЬКІ ТРАДИЦІЇ

СВІЙ ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ НЕЩОДАВНО СВЯТКУВАЛО СЕЛО СУТКІВЦІ НА ЯРМОЛИНЕЧЧИНІ. ОВІЯНЕ ЛЕГЕНДАМИ, ЗБЕРІГАЮЧИ УНІКАЛЬНУ ПЕРЛИНУ ПОДІЛЛЯ – ПОКРОВСЬКУ ЦЕРКВУ-ФОРТЕЦЮ, ЗБУДОВАНУ ЩЕ В 1476 РОЦІ, ВОНО ПРИВАБЛЮЄ ТУРИСТІВ І ВРАЖАЄ ГОСТИННІСТЮ. ЛЮДИ ТУТ, І СПРАВДІ, ПРИВІТНІ ТА ЩИРІ. А ЩЕ – ДУЖЕ ПРАЦЬОВИТІ. В УСІ ПЕРІОДИ СВОГО ЖИТТЯ СУТКІВЦІ, ПІДТРИМУВАЛИ СЛАВУ ДОБРИХ ГОСПОДАРІВ, ЯКІ ВМІЮТЬ ТРУДИТИСЯ НА ЗЕМЛІ ТА ДОСЯГАЮТЬ ВИСОКИХ РЕЗУЛЬТАТІВ.

Добрі традиції хліборобів живуть у селі і тепер, завдяки Групі компаній «VITAGRO», яка обробляє земельні паї місцевих жителів. Як віддані друзі й партнери, долучилися до організації Дня села і представники «VITAGRO». Свято подарувало кожному присутньому тепле спілкування, зворушливу радість, слово підтримки і таку необхідну надію на краще.

Попри насичену концертну програму місцевих аматорів, попри розваги, частування запам'яталося воно й подарунками. Від Групи компаній «VITAGRO» дитячий садочок «Ромашка» отримав сертифікат на придбання стільців, а лікарська амбулаторія – на два електрообігрівачі. Нові акустичні колонки, які з'являться в місцевій школі, – теж подарунок «VITAGRO».

І, звісно, привітання, святкові подарунки від Групи компаній «VITAGRO» отримали ветерани праці, подружні пари, які прожили разом понад 60 років, дві сім'ї, в яких нещодавно народилися діти.

Вітаючи сутківчан, керівник кластеру «Хмельницький» Віктор Басистюк наголосив, що саме підтримка, довіра людей допомагають компанії рухатися вперед, досягати нових цілей і що своєю діяльністю «VITAGRO» намагається виправдати цю високу довіру.

У цей день ми висловлюємо щиру вдячність і шану всім, хто працював на благо рідних Сутківців і хто у ці дні дбає про добробут свого села, – сказав Віктор Басистюк. – Вислів «Хвала рукам, що пахнуть хлібом» не втрачає актуальності, навпаки – він набирає особливої ваги. Низький уклін нашим ветеранам – хліборобам, працівникам компанії, людям, які вболівають за село, дають йому силу. Довгого й щасливого життя бажає Група компаній «VITAGRO» прославленим Сутківцям і кожному жителю.

Подяка за турботу про село, про соціальну сферу, про пайовиків звучали й на адресу Групи компаній «VITAGRO».

Урочиста атмосфера свята торкнулася кожного присутнього і залишила по собі приємні спогади.

ТЕ, ЩО МАЄ НАЙБІЛЬШУ ЦІННІСТЬ

чання до Кам'янець-Подільського сільгосптехнікуму, вчилася на агронома, – продовжує Поліна Олександрівна. – Професія агронома мені подобалася і я ніколи не пожалувала, що обрала саме її. Хоч доводилося пішки обходити поля у двох селах, стільки кілометрів «намотувати» мало не щодня, а я в тому знаходила радість. Тепер думаю, може, через те, що постійно була в русі, то й дарував мені Бог довге життя. 4 листопада виповниться 88 років. І мені, повірте, дуже приємно, що можу бачити дітей, онуків, правнуків. Бо немає нічого милішого в світі, ніж рідні люди, які люблять, підтримують, цінують.

Разом з чоловіком, який також трудився в колгоспі трактористом, Поліна Олександрівна зростила троє дітей. Найстарший Микола здобув професію водія, середущий Анатолій – інженера, наймолодший Тарас тривалий час працював комбайнером.

– З сім'єю наймолодшого сина я тепер і проживаю. Невістка Альона до мене дуже добре ставиться, і внуки теж про мене турбуються. Я багата бабуся, бо маю вже п'ятеро онуків і двоє правнуків. Усі хлопчики, одна лише дівчинка – щебетуха серед них.

На щастя, ще можу поратися в городі, грядки обробляти. Хоч чимось, а таки підсоблю.

Поліна Олександрівна розповідає, що великим захопленням для неї завжди було рукоділля. Швейна машинка ніколи не простоювала без роботи, бо завжди їй хотілося пошити для дітей якусь нову одяжину. Велике задоволення отримувала й від того, що навчилася плести килимки, які залюбки дарувала знайомим.

А ще у молоді роки Поліна Воронюк була активної учасницею художньої самодіяльності, мала ролі у виставах «Назар Стодоля», «Доки сонце зійде, роса очі виїсть», інших, які ставили на сцені

їхнього сільського Будинку культури.

– У кожної людини повинно бути захоплення. Тоді й життя цікавіше, і ти відчуваєш свою необхідність, – ділиться з нами Поліна Олександрівна. – Я ось вдома кращі сорти полуниць, малину розвела, і садочок маємо дуже гарний. Мене не стане, а дітям та онукам буде пам'ять. Треба на цій землі залишати добрий слід.

Такий добрий слід залишає і орендар наших земельних паїв – компанія «VITAGRO». Зараз наша сім'я, яка має чотири земельних паїв, отримує стільки зерна, що я в колгоспі заробити не могла. І цукор дають пайовикам, пізніше й кукурудзу можна отримати. Дуже добре, що в селі є господар, який турбується про людей. Турбота, увага, любов – це те, що необхідно кожному з нас, і це те, що має найбільшу цінність у нашому житті, – каже Поліна Олександрівна Воронюк.

- Коли згадую молоді роки, то не раз дивуюся, скільки труднощів випало на моє покоління. Війна, голод, важка праця в колгоспі, бо ж тоді все робили вручну, – розповідає Поліна Олександрівна Воронюк з села Мирівка на Волочищині. – Вже у 18 років я працювала ланковою в нашому місцевому колгоспі. І де тільки бралися сили снопи на плечах носити, картоплю на полі вручну садити й копати. Робили дуже важко, що й казати.

Заочно я вступила на нав-

ОТОЧИТИ УВАГОЮ ТА ТУРБОТОЮ

Першого жовтня в Україні відзначають День людей похилого віку, щоб вкотре привернути увагу до проблем літніх громадян, особливо - одиноких престарілих. І наша розмова з директором Лісоводського будинку-інтернату для престарілих Оленою Маринчук зачепила чимало аспектів цієї важливої теми.

- Упродовж десяти років роботи на посаді директора я неодноразово переконувалася, що для кожного з цих стареньких людей надзвичайно важлива людська увага. У своєму складному житті переважна більшість мешканців будинку не знали турботи рідних, не мали сімейного тепла. Є серед них і такі, які змушені були звернутися у наш заклад через складні життєві обставини на старості літ, - розповідає Олена Юрїївна. - У нашому закладі п'ятиразове харчування, належне медичне забезпечення. Інвалідні візки, мотоколяски - для тих, хто не може самостійно пересуватися. Регулярно проводяться у закладі медичні огляди. Молодші медсестри практично цілодобово чергують біля лежачих хворих, надаючи їм необхідну допомогу. І, звісно, вони завжди опиняються поряд, коли потрібна допомога іншим мешканцям.

Але, знову-таки, хочу акцентувати увагу на тому, що ці люди дуже потребують простого спілкування, хочуть виплеснути все те, що нагромадилося в душі, хочуть почути заспокійливе добре слово. Ми часто організовуємо розмови за чаєм, аби почути розповіді наших стареньких і, знаєте, кожна з них - це своєрідна книга життя.

Найстарша в нашому будинку бабуса Оля, їй 93 роки. Тут перебуває вже понад 2,5 року. Помер чоловік, а потім її єдиний син, який був для неї змістом життя. Коли бабуса впала, отримала важкі травми, син носив її на руках і постійно був поряд після кількох важких операцій. Доглядав, виходжував. Та несподівано помер... Не захотіла Ольга Герасимівна

бути тягарем для невістки, онука та й попросилася у Лісоводський будинок для престарілих. Каже, турбота наших медсестер, нашого персоналу замінила їй синівську.

А наймолодшу мешканку будинку Тетяну Леонідівну ми ласкаво називаємо Танічка. Їй лише 59 років, вона інвалід з дитинства, і наш заклад став, за її словами, справжнім порятунком. Порятунком від розпачу, від самотності. Ми намагаємося організувати для наших підопічних різні екскур-

сії, до нас приїждять з виступами концертні колективи, проводимо зустрічі з цікавими людьми. Тетяна Леонідівна каже, що саме тут, у будинку, її життя наповнилося змістом.

І всім колективом ми радіємо за те, що дехто знаходить тут і свою любов. Зворушує, як один із чоловіків щодня допомагає жінці в інвалідному візку. Як турбується про неї і не приховує, що закохався. А вона каже, що щирі почуття можна відчувати й на схилі літ, і що саме вони дають надію на краще.

У Міжнародний день людей похилого віку чимало гостей завітали до Лісоводського будинку для престарілих. Слова підтримки і добрі побажання отримали ми й від своїх благодійників. Серед них - Група компаній «VITAGRO». Неодноразово компанія надавала в подарунок фрукти для наших стареньких. А на Великодні свята цього року кожен мешканець закладу, а також всі працівники отримали запашні пасочки, з якими свято стало особливим. І загалом відчуваємо постійну увагу з боку «VITAGRO» до нашого будинку - інтернату.

Сподіваємося, наші дружні стосунки лише міцнітимуть. Маємо велику надію, що спільними зусиллями для цих людей з непростю долею зможемо зробити якомога більше, щоб оточити їх ще більшою увагою та турботою.

ДО РІДНОЇ ХАТИ ПОВЕРТАЮСЯ У СНАХ

У снах вона часто бачить рідну хату, що на краю Вілії. У її снах вона разом з чоловіком, ще молоді та дужі, господарюють, а поряд заливається сміхом їхній малий синочок.

Певно, пам'ять міцно закарбувала саме ці миті її життя і тепер нагадує про них у снах. Бо ж насправді 85-річна Надія Василівна Ткач вже давно не бачила рідної хати. Дев'ятий рік минає, як відійшов у Вічність її чоловік. А їхнього сина Господь забрав до себе ще зовсім молодим.

Залишившись самотньою в чотирьох стінах, вирішила прийняти пропозицію молодшої на вісім років сестри та перебраться до неї в сусіднє село Каховка. Поряд з сестрою, племінницею їй не так лячно, знає, що у будь-яку хвилину допоможуть.

Тепер у Надії Василівни багато часу на спогади. Розповідає, що батько не повернувся з фронту, тож мама змушена була давати раду трьом дітям, важко працювати в колгоспі. Згодом і Надія влаштувалася на роботу в місцеве колективне господарство, якому віддала 44 роки трудового життя. Тут же трактористом працював і її чоловік.

Усі в селі називали сім'ю Ткачів добрими господарями. Бо й справді, збудували хату, доглядали чимале домашнє господарство - корову, коня, свиней, курей. Добрий врожай збирали і на своєму городі, і у виплеканому своїми руками саду.

- І ще, уявіть-но, я встигала в хорі співати, в гуртках брати участь. Мала велику цікавість до художньої самодіяльності, - каже Надія Василівна. - А тепер старість взяла своє - немає сил, здоров'я слабке.

Та скажу відверто, що на схилі літ таких стареньких, як я, виручають виплати за земельні паї. До пенсії це хороша надбавка. Бо заробленої колгоспної пенсії навіть на ліки не вистачає. Пайовики знають, якщо є якісь потреби, то можуть звертатися в компанію, бо до пайовиків тут ставляться з увагою, - додає жінка. - А я радію, що наша земля обробляється, що від того є користь нам, простим людям.

ЗА СВІЙ ПАЙ НЕ ПЕРЕЖИВАЮ

Хоч Ніна Петрівна Карпалюк вже давно не працює ветфельдшером, а за порадою до неї частенько і тепер бігають боднарівські селяни. Бо час від часу кожному, хто тримає в домашньому господарстві живність, потрібна порада кваліфікованого спеціаліста. По закінченні Кам'янець-Подільського сільгосптехнікуму Ніна 10 років працювала ветеринарним фельдшером в Бондарівці. Тут вона вийшла заміж, це село стало їй рідним, хоч народилася вона і виросла в сусідніх Сутківцях.

- Пізніше довелося працювати обліковцем на фермі, спеціалістом із штучного запліднення в нашому колгоспі. Маю, словом, 28 років стажу, - розповідає Ніна Петрівна. - Нині мої турботи - город. Вчасно посадити, обробити, зібрати. Слава Богу, вже справи-

лася зі збиранням всього врожаю. Домашній город - це велика підмога сільським жителям, бо продукти, овочі, фрукти - свої. Та й закрутки на зиму робимо з вирощеного своїми руками.

Діти, і донька, і син, живуть далеко. Добре, що є можливість здзвонитися. Чекаю їх завжди в гості, щоб почастувати своїм борщем, піріжками, своєю консервацією.

За роботу в колгоспі я, як і багато моїх односельців, отримала земельний пай, - продовжує Ніна Петрівна. - Віддала його в обробіток Групі компаній «VITAGRO». І серце моє спокійне, бо земля не облогує, а ми, пайовики, вчасно отримуємо виплати: хтось бажає - грошима, хтось - зерном, борошном, цукром. Нарікати немає чого. В селі нашому компанія багато корисного зробила для людей.

ПОДАРУНОК ДЛЯ ДИТСАДКА

Колектив Рихтівського дошкільного закладу «Пізнайко», батьки вихованців дитсадка щиро дякують Групі компаній «VITAGRO» за те, що допомогли придбати для потреб закладу електроплиту.

«Кожна добра справа, спрямована на підтримку наших дітей, – це своєрідна інвестиція в майбутнє, – пишуть вони в листі до редакції нашої газети. – За тепло, чуйність, подаровані нашим дітям, нехай воздасться сторицею. Спасибі за постійну увагу до нашого дитячого садка».

ДЛЯ ТИХ, ХТО ШУКАЄ РОБОТУ

Сучасний комбікормовий завод, що в Лісоводах на Городоччині, пропонує роботу таким спеціалістам:

- апаратник обробки зерна (сушарки);
- укладальник-пакувальник;
- апаратник комбікормового виробництва;
- завідувач лабораторії;
- технолог виробництва вітамінно-мінеральних концентратів;
- завідувач складом зі знанням 1С (бажано – з бухгалтерської освітою).

Компанія «VITAGRO» надає офіційне працевлаштування, забезпечує гідною зарплатою, оплачуваними відпусками та лікарняними, відповідно до вимог трудового законодавства.

Довідки за телефоном:
067-381-61-72
067-380-24-25

Скористайтеся шансом працювати в одній із потужних і перспективних компаній Хмельниччини.

ПОСАДИ СВОЄ ДЕРЕВО

Надзвичайно позитивні відгуки отримала ініційована Групою компаній «VITAGRO» акція «Посади дерево – збережи планету». Під час весняного етапу цієї акції у центрі сіл, на території освітніх закладів, інших місцях були висаджені дерева, туї, самшит. Акцію «VITAGRO» підтримали представники місцевого самоврядування, школярі, жителі сіл. Результатом спільних зусиль стали висаджені ними алеї, скверики, які нагадуватимуть багатьом поколінням про спільну корисну справу.

А восени акція «Посади дерево – збережи планету» розгор-

нулася і в селі Клинини на Волочищині. Тут біля пам'ятника воїнам-визволителям посадили молоді туї, а в шкільному саду відтепер ростимуть саджанці фруктових дерев – сливи, груші, інші. Із задоволенням долучилися до роботи в саду школярі, адже кожен з бажаючих міг посадити своє, іменне, дерево. Цю хвилюючу мить більшість із них зафіксували на фото. Ітимуть роки, а іменні дерева довго-довго нагадуватимуть про цю пору їхнього життя.

Подібну акцію провели в селах Великі Жеребки та Попівці. У Великих Жеребках нові наса-

дження з'явилися біля пам'ятника загиблим односельчанам, а в Попівцях до екологічної акції залучили наймолодших жителів села, вихованців дитсадка «Дзвіночок». Підтримали акцію й учні Москалівської школи на Ярмолинеччині. Компанія придбала 118 фруктових дерев, з яких і сформували новий шкільний сад. Турбота про довкілля, про озеленення території не лише об'єднує людей, а й сприяє вдумливому, бережному ставленню до природного середовища, переконані ініціатори акції «Посади дерево – збережи планету».

